

[Anne Grete Holmsgård]

sering, som man vel må sige det er, sådan at vi kunne have set det i en helhed? Her hjælper det ikke så meget, at landbrugsministeren i bemærkningerne til § 7 a og til spørgsmålet om marginaljorder siger, at man skal inddrage landskabelige værdier, og at man også skal diskutere det med amterne som et led i regionplanlægningen. På tirsdag skal vi behandle et udspil fra landbrugsministerens kollega miljøministeren, der handler om at svække sektorplanlægningen, om, at den ikke længere skal godkendes af miljøministeren, og om, at sektorplanlægningen ikke længere skal være bindende.

Der er i forvejen problemer med sektorplanlægningen, fordi den er meget svag. Nu bliver den endnu svagere. Det er altså det her meget svage kompleks, landbrugsministeren klynger sin lovændring på det her område op på. Det finder jeg meget, meget problematisk.

Jeg synes også, det peger i samme retning, når adgangen til at indføre fredskovpligt ophæves. Det er ganske vist kun en mulighed, landbrugsministeren har i dag, men skovtilplantning var en mulighed, som kunne bruges til at styrke naturinteresserne inden for hele det kompleks, der hedder marginaljorderne, fordi vi jo ikke bare ønsker at tilplante med skov for igen at fjerne den om et par år, når konjunkturerne går den anden vej.

Til sidst vil jeg sige, at vi i princippet godt kan se, at det kan være rimeligt, at man åbner op for, at andre end dem, der i dag kan dyrke jorden, kommer ind som fritidslandmænd, men jeg mener, der er meget store problemer forbundet med det, fordi det, så vidt jeg kan se, vil give en tendens til stigende jordpriser inden for de her områder. Det er et problem, som jeg mener landbrugsministeren slet ikke overvejer i hverken selve forslagets tekst eller i bemærkningerne til det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er alle bekendt med, at der ude i landet i den senere tid har hersket stor usikkerhed med hensyn til, hvilke ændringer der ville fremkomme i den nye landbrugslov, og mange landmænd har fremskyndet eller udsat handelen med landbrugsejendomme på grund af de mange rygter, der har verseret om forestående ændringer.

Derfor må det hilses med tilfredshed, at der nu foreligger et forslag fra landbrugsministeren, og vi kan i kristeligt folkeparti specielt glæde os over, at ministeren ved udformningen har taget så vidtgående hensyn til den aftale, der er indgået mellem landbo- og husmandsforeningerne, ikke fordi det er dem, der har lavet det, men fordi der i dette forlig især tages hensyn til det, kristeligt folkeparti har ønsket. Det kan selvfølgelig være et tilfælde. Det er sandsynligvis ikke vores store påvirkning, selv om vi har prøvet det.

De væsentligste ændringer i forslaget er justering af reglerne om forpagtning, samdrift, udstykning, nedlægning, sammenlægning af landbrugsejendomme og begrænsning af erhvervelse af landbrugsejendomme, alle ting, som vi, der har med det at gøre, har gennemtærsket i årevis frem og tilbage: hvad var det mest hensigtsmæssige?

Vi er i kristeligt folkeparti meget tilfredse med den nye 5 km grænse i stedet for 15 km grænsen, fordi vi mener, at 15 km grænsen var uheldig, især for landbrug med animalsk produktion, for dem selv, men i højere grad for omgivelserne, ligesom vi mener, at det gav de stærke de bedste kort.

Vi finder, at de øvrige grænser på de kendte områder er rimelige, hensigtsmæssige, og derfor skal jeg ikke kommentere dem mere, end de er blevet. Lad mig dog sige, at opdelingen i hobby-, deltids- og heltidslandbrug føler vi hensigtsmæssig. Jeg må sige om hobbylandbruget, at det da sådan set er rigtigt, at vi gør det ud fra en miljømæssig og landbrugsmæssig og landsbymæssig betragtning, men jeg skal ikke undlade at bemærke, at jeg gerne havde set en lidt lavere grænse af hensyn til de egentlige landmænd.

Grænserne i forslaget vil formentlig dæmpe prisstigningen for visse brugsstørrelser, og det hilser vi med en vis tilfredshed, fordi det sandsynligvis vil give unge begyndere større mulighed for at konkurrence med de mere velbeslæede bosiddende landmænd.

Alt i alt mener vi, at revisionen af landbrugsloven betyder en bevarelse af forskellige landbrugsstørrelser, og vi har fuld tiltro til, at landbruget i Danmark under disse restriktioner, måske specielt på grund af disse restriktioner, også i fremtiden vil udgøre en væsentlig del af samfundets økonomiske og beskæftigelsesmæssige grundlag.